

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka v právnej veci žalobcu: IMPA Bratislava, a.s., so sídlom Panónska cesta 23, Bratislava, IČO: 35731851, zastúpeného advokátskou kanceláriou BAK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Panská 14, Bratislava, IČO: 47254840, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 24, Bratislava, IČO: 00699063, za účasti ďalších účastníkov 1. DANUBIASERVICE, a.s., Rožňavská 30, Bratislava, IČO: 31397549, zastúpený IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 2, Bratislava, IČO: 36854808, 2. BOAT a.s., so sídlom Vajnorská 167, Bratislava, IČO: 35756764, zastúpený JUDr. Slávkou Gajdošovou, advokátkou so sídlom Májkova 1, Bratislava, kancelária Trenčianska 56/D, Bratislava, IČO: 31814174, 3. Autoprofit, s.r.o., Šaľská 743/2, Galanta, IČO: 36239763, zastúpený Nagy & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Športová 470/11, Galanta, IČO: 36869341, 4. EUROMOTOR, spol. s r.o., Čerešňová 8A, Banská Bystrica, IČO: 31561357, zastúpený JUDr. Ľubomírom Messingerom, advokátom so sídlom Skuteckého 13, Banská Bystrica, 5. Porsche Inter Auto Slovakia, spol. s r.o., Dolnozemska 7, Bratislava, IČO: 31319459, 6. Todos Bratislava s.r.o., M. Sch. Trnavského 14, Bratislava, IČO: 31319823, 7. AUTOCOMODEX TRNAVA, spol. s r.o., Nitrianska 1, Trnava, IČO: 31443036, 8. ŠKODA AUTO Slovensko s.r.o., Sabinovská 6, Bratislava, IČO: 31347215, zastúpený HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Žižkova 7803/9, Bratislava, IČO: 36856584, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 21/2017/ODK-2017/KH/R/2/022 zo dňa 25.08.2017, konajúc o kasačných sťažnostiach žalobcu, žalovaného a ďalšieho účastníka 1. DANUBIASERVICE, a.s. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/139/2017-564 zo dňa 07.02.2019 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/139/2017 - 815 zo dňa 02.07.2019 takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/139/2017-564 zo dňa 07.02.2019 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/139/2017 - 815 zo dňa 02.07.2019.

Odôvodnenie

I. Administratívne konanie

1. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor kartelov, ako prvostupňový správny orgán (ďalej aj „PMÚ“) vydal rozhodnutie č. 2015/KH/1/1/033 zo dňa 11.09.2015 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), podľa ktorého

- konanie žalobcu a iných v ňom uvedených podnikateľov, ktorí prostredníctvom výmeny informácií a kontaktov koordinovali svoj postup so zámerom zosúladiť cenové ponuky a účasť v súvislosti s výberovým konaním vyhlasovateľov špecifikovaných v bodoch I. až IX., a ktorí takto zosúladený zámer realizovali predložením zosúladených ponúk,
- zakladá dohody obmedzujúce súťaž pri účasti a podávaní ponúk v procesoch verejného obstarávania a verejnej obchodnej súťaže,
- ktoré sú podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 3 písm. a), c), f) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže (ďalej aj „ZOHS“) a podľa čl. 101 ods. 1 písm. a) a c) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej aj „ZFEÚ“) zakázané, pričom
- za konania uvedené v bodoch I. až IX. sa žalobcovi podľa § 38 ods. 1 ZOHS ukladá pokuta vo výške 1.990.375,- EUR s povinnosťou uhradiť ju do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad, o ktorom rozhodla Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej aj „Rada PMÚ“) rozhodnutím č. 21/2017/ODK-2017/KH/R/2/022 zo dňa 25.08.2017 (ďalej aj „druhostupňové rozhodnutie“). Rada PMÚ zmenila prvostupňové rozhodnutie vo vzťahu k žalobcovi tak, že žalobcovi doplnením bodu XII. uložila za konania uvedené v bodoch I. až IV. a IX. prvostupňového rozhodnutia pokutu vo výške 108.660,- EUR a doplnením bodu XIV. uložila žalobcovi podľa § 38h ods. 1 ZOHS v znení účinnom od 18.04.2016 v súvislosti s uloženou pokutou aj zákaz účasti vo verejnom obstarávaní na dobu troch rokov od právoplatnosti konečného rozhodnutia.

II. Konanie na krajskom súde

II. A Správna žaloba

3. Správnu žalobou podanou na Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) sa žalobca domáhal preskúmania prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia. Žiadal, aby krajský súd zrušil výroky druhostupňového rozhodnutia týkajúce sa žalobcu ako aj výroky prvostupňového rozhodnutia týkajúce sa žalobcu v bodoch I. až IV. a v bode IX. Dňa 6.11.2017 podal žalobca doplnenie a zmenu správnej žaloby, pričom uviedol primárny petit a dva eventuálne petity.

4. V primárnom petite žalobca žiadal, aby krajský súd vo vzťahu k žalobcovi zrušil druhostupňové rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie a vec vo vzťahu k žalobcovi vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

5. Za predpokladu, že sa krajský súd nestotožní s primárnym petitom, žalobca uviedol aj

eventuálny petit č. 1, v ktorom špecifikoval, ktoré výroky prvostupňového rozhodnutia a druhostupňového rozhodnutia požaduje zrušiť. Vo vzťahu k druhostupňovému rozhodnutiu požadoval zrušiť:

- výroky, ktorými druhostupňový orgán potvrdil body I. až V a VIII až X výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia, ktorým sa konštatovalo spáchanie konania obmedzujúceho hospodársku súťaž (ďalej aj „výroky o vine“),
- výrok, ktorým sa dopĺňa bod XII prvostupňového rozhodnutia a ktorým sa žalobcovi uložila pokuta vo výške 108.660,- EUR (ďalej aj „výrok o pokute“),
- výrok, ktorým sa dopĺňa bod XIV prvostupňového rozhodnutia a ktorým sa žalobcovi uložil zákaz účasti vo verejnom obstarávaní na dobu troch rokov od právoplatnosti konečného rozhodnutia (ďalej aj „výrok o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní“).

Vo vzťahu k prvostupňovému rozhodnutiu žiadal žalobca zrušiť body I. až IV. a IX výrokovej časti.

6. V eventuálnom petite č. 2 žalobca požadoval od súdu využitie sankčnej moderácie podľa § 198 ods. 1 písm. a) SSP a § 198 ods. 2 SSP a zníženie pokuty zo 108.660,- EUR na 255,30 EUR.

7. Z obsahu správnej žaloby v znení jej zmeny a doplnenia vyplýva, že žalobca napádal rozhodnutia správnych orgánov tak vo vzťahu k výrokom o vine, ako aj vo vzťahu k výroku o pokute.

8. Pokiaľ ide o výroky o vine, ktorými bolo konštatované spáchanie protiprávneho konania obmedzujúceho hospodársku súťaž žalobcom, žalobca sa opieral predovšetkým o nasledovné dôvody, z ktorých vyvodzoval nezákonnosť rozhodnutí správnych orgánov:

- nesprávne a nedostatočné zistenie skutkového stavu, ktorý nedáva podklad pre konštatáciu, že sa žalobca dopustil protisúťažného konania (v tejto súvislosti predovšetkým tvrdil, že získané dôkazy, ako boli emailová komunikácia a vyhlásenia ostatných účastníkov kartelov, nepreukazujú žalobcovu participáciu na karteloch),
- arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutí, pretože správne orgány nezohľadnili a nevysporiadali sa s podstatnými skutočnosťami a dôkazmi predloženými žalobcom,
- nezákonnosť inšpekcie vykonanej v priestoroch žalobcu,
- nezákonná manipulácia s pevným diskom a
- nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k aplikácii pravidla de minimis.

9. Pokiaľ ide o výrok o pokute, žalobca namietal pochybenia Rady pri výpočte relevantného obratu i výšky pokuty (neprihliadnutie na poľahčujúce okolnosti, porušenie zásad administratívneho trestania, najmä zákazu reformatio in peius a princípov právnej istoty a predvídateľnosti práva vo väzbe na rozhodovanie Rady PMÚ v iných skutkovo obdobných prípadoch a neskúmanie majetkových pomerov účastníkov, závažnosti porušenia, ziskovosti trhu, skutočného dopadu na trh a likvidačného charakteru pokút).

II. B Rozsudok krajského súdu

10. Krajský súd o správnej žalobe v znení jej zmeny rozhodol rozsudkom č. k. 6S/139/2017-564 zo dňa 07.02.2019 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

11. Krajský súd vo výrokovej časti napadnutého rozsudku (I.) zrušil druhostupňové rozhodnutie v časti výroku bodu XII [výrok o pokute] pre nepreskúmateľnosť aplikujúc § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, (II.) priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania a (III.) ďalším účastníkom konania právo na

náhradu trov konania nepriznal.

12. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že správne orgány dostatočne a správne, v súlade s právnymi predpismi odôvodnili a v logických súvislostiach vyhodnotili, že podnikatelia prostredníctvom výmeny informácií koordinovali svoj postup so zámerom zosúladiť cenové ponuky a účasť na špecifikovaných verejných obstarávaníach, čo realizovali predložením zosúladených ponúk, a že takýto postup je dohodou obmedzujúcou súťaž zakázanou podľa príslušných ustanovení ZOHS a ZFEÚ. Krajský súd však vyhodnotil ako dôvodnú námietku žalobcu k výške uloženej pokuty, podľa ktorej Rada PMÚ určila relevantný obrat v rozpore s Metodickým pokynom PMÚ, nevysporiadala sa s poľahčujúcimi okolnosťami (§ 18 písm. a), b) a c) Metodického pokynu, čl. 23 Nariadenia Rady (ES) č. 1/2003), porušila zásady administratívneho trestania, princíp právnej istoty a predvídateľnosti práva.

II. C Návrh na opravu a doplnenie rozsudku

13. Žalobca po doručení napadnutého rozsudku podal krajskému súdu dňa 20.03.2019 návrh na jeho opravu a doplnenie (ďalej aj „návrh na opravu a doplnenie rozsudku“). Návrh na opravu žiadal žalobca vo vzťahu k výroku č. I. napadnutého rozsudku tak, aby bolo z neho nepochybné, že došlo k zrušeniu výroku druhostupňového rozhodnutia, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta. Návrhom na doplnenie rozsudku žalobca žiadal, aby krajský súd rozhodol o celom predmete konania a zrušení výrokov prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia týkajúcich sa žalobcu vrátane výrokov o konštatácii protiprávneho konania a výroku o uložení zákazu účasti vo verejnom obstarávaní. Žalobca svoj návrh na doplnenie odôvodnil tým, že krajský súd nerozhodol o celom predmete konania, pretože jednak: (i) vo vzťahu k napádaným výrokom o vine nezamietol žalobu, hoci túto časť žaloby považoval v zmysle odôvodnenia napadnutého rozsudku za nedôvodnú a jednak (ii) vo vzťahu k výroku o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní tento výrok nezrušil, hoci podľa ZOHS túto sankciu možno uložiť len popri ukladanej pokute.

II. C Uznesenie krajského súdu o zamietnutí návrhu na opravu a doplnenie rozsudku

14. Krajský súd zamietol návrh žalobcu na opravu a doplnenie rozsudku uznesením č. k. 6S/139/2017 - 815 zo dňa 02.07.2019 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“). Podľa názoru krajského súdu sa vo vyhotovenom rozsudku nevyskytla žiadaná zrejma chyba v písaní a počítaní ani iná zrejma nesprávnosť a nejedná sa o rozpor medzi výrokom a odôvodnením rozsudku. Pokiaľ ide o námietku, že sa nerozhodlo o celom predmete konania, krajský súd poukázal na petit žaloby v znení jej zmeny a doplnenia a mal za to, že rozhodol v súlade s ním. Krajský súd uviedol, že výrok špecifikoval k osobe žalobcu a vo vzťahu k uloženej pokute jednoznačne a nezameniteľne, čím zároveň dostatočne prejavil svoju vôľu s tým, že ostatné časti druhostupňového rozhodnutia ostávajú nezmenené. Uvedené platí aj vo vzťahu k výroku o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní, kde krajský súd navyše poznamenal, že tento nebol predmetom žalobných námietok. Krajský súd preto konštatoval, že nie sú dané zákonné dôvody na opravu, ani na doplnenie rozsudku a návrh žalobcu zamietol.

III. Konanie na kasačnom súde

15. Proti napadnutému rozsudku vo veci samej podali kasačné sťažnosti žalobca, žalovaný a ďalší účastník 1. DANUBIASERVICE, a.s.

16. Kasačná sťažnosť žalobcu proti napadnutému rozsudku zo dňa 4.4.2019 je založená na dôvodoch vymedzených § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP (porušenie práva na spravodlivý proces a nesprávne právne posúdenie) a je podaná proti napadnutému rozsudku v celom rozsahu. Na úvod kasačnej sťažnosti žalobca poznamenal, že dňa 20.3.2019 podal aj návrh na opravu a doplnenie napadnutého rozsudku z dôvodu nesprávnych a absentujúcich výrokov (viď bod 13 tohto rozsudku) a kasačnú sťažnosť podáva z dôvodu obozretnosti a vylúčenia negatívnych implikácií spojených s plynutím procesných lehôt. Podľa kasačnej sťažnosti žalobcu dospel krajský súd k svojim záverom o zákonnosti prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia a konania na základe mylnej interpretácie príslušných právnych predpisov a súčasne za porušenia práv žalobcu garantovaných Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca namietol závery krajského súdu ohľadne (i) preukázania účasti žalobcu na dohodách obmedzujúcich súťaž, (ii) vykonania inšpekcie v priestoroch žalobcu a súvisiacich údajne invazívnych úkonov s tým spojených pred začatím správneho konania a bez súhlasu súdu, (iii) poverení na vykonanie inšpekcie, priebehu inšpekcie a jej zákonnosti, (iv) preukázateľnej nezákonnej manipulácie so spisom a dôkazmi, najmä pevným diskom, na ktorý boli počas inšpekcie v priestoroch žalobcu zo strany PMÚ stiahnuté a uložené emaily, (v) nemožnosti aplikácie pravidla de minimis pre účely predmetného prípadu a (vi) námietky žalobcu týkajúcej sa predpojatosti riaditeľa odboru kartelov PMÚ. Žalobca požadoval, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne aby prvostupňové rozhodnutie a druhostupňové rozhodnutie zrušil v rozsahu ich výrokov týkajúcich sa žalobcu, eventuálne aby zrušil v kasačnej sťažnosti označené výroky druhostupňového rozhodnutia a body prvostupňového rozhodnutia.

17. Kasačná sťažnosť žalovaného proti napadnutému rozsudku, ktorým krajský súd zrušil druhostupňové rozhodnutie v časti o uložení pokuty, bola podaná z dôvodu § 440 ods. 1 písm. g) SSP (nesprávne právne posúdenie veci). Žalovaný sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že odôvodnenie druhostupňového rozhodnutia ohľadne výšky sankcie je nepreskúmateľné a že došlo k porušeniu základnej zásady správneho trestania - zákazu reformatio in peius. Žalovaný navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Žalovaný tiež podal aj doplnenie kasačnej sťažnosti, v ktorom namietal aj výrok krajského súdu, ktorým krajský súd priznal žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania. Podľa žalovaného žalobca v konaní nemal úspech, pretože bolo ustálené, že podnikateľ sa zúčastnil na protiprávnom konaní.

18. Napokon kasačná sťažnosť ďalšieho účastníka 1. DANUBIASERVICE, a.s. proti napadnutému rozsudku bola podaná z dôvodu § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP (porušenie práva na spravodlivý proces a nesprávne právne posúdenie). Podľa sťažovateľa, pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že zvýšenie percenta závažnosti z 5% na 10% Radou PMÚ je porušením základnej zásady trestania zakazujúcej reformatio in peius, tak že toto viedlo k uloženiu nezákonnej sankcie, mal konajúci súd v zmysle zásady beneficium cohaesionis upravenej v § 324 Trestného poriadku na základe aplikácie trestnoprávnych zásad aj v oblasti správneho trestania, ktoré vyžaduje § 195 SSP, rozhodnúť napadnutým rozsudkom aj v prospech sťažovateľa. Mal teda rovnako a z rovnakých dôvodov zrušiť aj časť výroku XI písm. a) druhostupňového rozhodnutia. Sťažovateľ žiadala, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu jeho výroku I a vrátil vec krajskému súdu. Ak by mal kasačný súd za to, že výrok I nie je možné oddeliť od výrokov II a III, sťažovateľ žiadala, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec krajskému súdu.

19. Proti uvedeným kasačným sťažnostiam podali vyjadrenia žalobca, žalovaný, ďalší

účastník 1. DANUBIASERVICE, a.s. i ďalší účastník 8. ŠKODA AUTO Slovensko s.r.o., pričom kasačný súd odkazuje na obsah uvedených podaní.

20. Proti napadnutému uzneseniu podal kasačnú sťažnosť žalobca, a to z dôvodov § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP, t. j. z dôvodu porušenia základných práv žalobcu na spravodlivý súdny proces a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Žalobca ako sťažovateľ v prvom rade namietal porušenie základných práv na súdnu ochranu a nesprávne právne posúdenie veci, ktorých sa mal krajský súd dopustiť tým, že zamietol žalobcov návrh na doplnenie rozsudku o výrok, ktorým by krajský súd zrušil výrok druhostupňového rozhodnutia o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní. Žalobca v kasačnej sťažnosti poukázal na ustanovenie § 38h ods. 1 ZOHS, podľa ktorého PMÚ uloží podnikateľovi zákaz účasti vo verejnom obstarávaní na dobu troch rokov, ak tomuto podnikateľovi uložil pokutu za porušenie dohody obmedzujúcej súťaž v súvislosti s verejným obstarávaním. Žalobca preto tvrdí, že ak napadnutým rozsudkom došlo k zrušeniu výroku o pokute, výrok o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní nemôže v zmysle ZOHS existovať samostatne, t. j. bez výroku o pokute. So záverom krajského súdu, podľa ktorého výrok o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní nebol predmetom žalobných námietok, žalobca vyslovil nesúhlas. V primárnom petite a eventuálnom petite č. 1 žalobca výslovne žiadal o zrušenie výroku o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní. Taktiež z obsahu podanej žaloby v znení jej zmeny podľa neho jednoznačne vyplýva, že žalobca uplatnil námietky týkajúce sa predpokladov pre uloženie tohto zákazu, ktorými sú neexistencia účasti žalobcu na dohodách obmedzujúcich súťaž a nezákonné uloženie pokuty. Podľa žalobcu preto výrok o zákaze účasti predstavoval predmet konania, o ktorom krajský súd bol povinný rozhodnúť, no neurobil tak. Krajský súd podľa žalobcu v napadnutom uznesení nesprávne aplikoval právne normy (§ 144 SSP a § 38h ods. 1 ZOHS), ak odmietol doplniť napadnutý rozsudok o výrok zrušujúci výrok Rady PMÚ o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní.

22. Žalobca v kasačnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu namietal aj to, že krajský súd vo výroku explicitne nerozhodol ani o časti jeho žaloby, v ktorej napádal výroky rozhodnutí správnych orgánov vo vzťahu ku konštatácii jeho účasti na dohodách obmedzujúcich súťaž. Inými slovami, krajský súd napádané výroky o vine ani nezrušil ani žalobu v tejto časti nezamietol.

23. Žalobca vo väzbe na doplnenie rozsudku o chýbajúce výroky namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, pretože krajský súd sa obmedzil len na konštatovanie, že rozhodol v súlade s petitom. Z tohto dôvodu považuje žalobca napadnuté uznesenie za arbitrárne a porušujúce právo žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca konštatoval, že postupom krajského súdu, ktorý napadnutý rozsudok nedoplnil ani ex offio ani na základe návrhu na opravu a doplnenie rozsudku, bolo znemožnené žalobcovi efektívne uplatňovať opravné prostriedky, čo v konečnom dôsledku vedie k denegatio iusticiae. Keďže kasačná sťažnosť môže smerovať len proti výroku rozsudku krajského súdu, nie proti jeho odôvodneniu, krajský súd bol podľa žalobcu povinný rozhodnúť výrokom o celom predmete konania (t. j. aj zamietnuť žalobu v tej časti, v ktorej ju považoval za nedôvodnú), aby umožnil žalobcovi brániť sa proti rozsudku kasačnou sťažnosťou.

24. Pokiaľ ide o opravu rozsudku, žalobca namietal nedostatočnú určitosť výroku I. napadnutého rozsudku, pretože z neho nie je možné jednoznačne určiť, že sa zrušuje druhostupňové rozhodnutie v časti, v ktorej sa ukladá pokuta. Výroková časť druhostupňového rozhodnutia nie je písaná v bodoch, len mení a dopĺňa prvostupňové rozhodnutie, ktoré je vo výrokovej časti písané v bodoch. V kasačnej sťažnosti teda namieta nesprávne právne

posúdenie normy § 143 SSP, pretože podľa neho pri formulácii výroku I. krajským súdom došlo k zrejmej nesprávnosti.

25. Na základe vyššie uvedeného žalobca požadoval v závere kasačnej sťažnosti zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie, ako aj priznanie práva na úplnú náhradu trov konania.

26. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu proti napadnutému uzneseniu navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť. Podotkol, že námietky žalobcu týkajúce sa zákazu účasti vo verejnom obstarávaní neboli obsahom opisu rozhodujúcich skutočností v jeho žalobe, a krajský súd o nich nemusel rozhodnúť. Súd podľa neho nie je povinný uvádzať výroky v presnom znení žalobných návrhov, ale práve odôvodnenie poskytuje skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia. Žalovaný uviedol aj to, že ak žalobca konštatuje nepreskúmateľnosť záverov krajského súdu, je logicky vylúčené, aby následne namietal, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Napokon žalovaný uviedol, že dané kasačné body mali byť uplatnené v kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku a nie v návrhu na opravu rozsudku a následnej kasačnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu. Skutočnosti namietané žalobcom nie je možné revidovať v rámci opravného uznesenia, nakoľko ich nemožno považovať za nesprávnosti a chyby v písaní, ako to v zmysle návrhu uvádza žalobca.

IV. Právny názor kasačného súdu

27. Najvyšší správny súd SR začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 1.8.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu SR na Najvyšší správny súd SR odo dňa 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu SR (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Kasačné sťažnosti proti napadnutému rozsudku podané žalobcom, žalovaným a ďalším účastníkom 1. DANUBIASERVICE, a.s. boli v registri správneho kolégia Najvyššieho súdu SR zapísané pod sp. zn. 6Asan/24/2019. Kasačná sťažnosť žalobcu podaná proti napadnutému uzneseniu bola v registri správneho kolégia Najvyššieho súdu SR zapísaná pod sp. zn. 6Asan/25/2019. Od 1.8.2021 je na konanie v týchto veciach príslušný Najvyšší správny súd SR. Pri náhodnom prerozdelení vecí v registri Najvyššieho správneho súdu SR bolo konanie pod sp. zn. 6Asan/24/2019 pridelené senátu 1S a konanie pod sp. zn. 6Asan/25/2019 senátu 3S. Uznesením Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 16.12.2021 došlo k spojeniu vecí 6Asan/24/2019 a 6Asan/25/2019 na spoločné konanie, pričom príslušným na konanie je senát 1S Najvyššieho správneho súdu SR a vec je vedená pod sp. zn. 6Asan/24/2019.

28. Najvyšší správny súd SR ako kasačný súd [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“)] bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP preskúmal napadnutý rozsudok, pričom zistil, že kasačné sťažnosti žalobcu, žalovaného a ďalšieho účastníka 1. boli podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP). Následne vo veci jednomyselne dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť zo závažných procesných pochybení uvedených nižšie zakladajúcich dôvod vymedzený § 440 ods. 1 písm. f) SSP a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie bez toho, aby sa kasačný súd napadnutým rozsudkom zaoberal po vecnej stránke.

29. Kasačný súd nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie tak, ako to požadoval žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti z dôvodu, že ide o zásadnú právnu otázku o ukladaní

pokút. Kasačný súd napadnutý rozsudok zrušuje z procesných dôvodov a nariadenie pojednávania na prejednanie meritórnych otázok považuje v tejto fáze za neúčelné.

30. Najvyšší správny súd SR ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP preskúmal aj napadnuté uznesenie, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť žalobcu bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť podaná žalobcom proti napadnutému uzneseniu je dôvodná a napadnuté uznesenie sa zrušuje z dôvodov § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP.

31. Podľa § 143 SSP: „Správny súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí osobám uvedeným v § 142 ods. 1 <<https://www.beck-online.sk/bo/chapterview-document.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgiwtembsgeydaqmbr>>.“

32. Podľa § 144 SSP: „(1) Ak nerozhodol správny súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, môže účastník konania do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Správny súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. (2) Doplnenie urobí správny súd doplniacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak správny súd nevyhovie návrhu účastníka konania na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne. [...]“

33. Podľa § 439 ods. 3 písm. c) SSP: „Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu.“

34. Podľa ZOHS v znení účinnom od 18.04.2016 do 31.5.2021: „Ak tento zákon neustanovuje inak, úrad uloží podnikateľovi zákaz účasti vo verejnom obstarávaní na dobu troch rokov, ak tomuto podnikateľovi uložil pokutu za porušenie zákazu dohody obmedzujúcej súťaž, ktorá spočívala v koordinácii podnikateľov vo verejnom obstarávaní, v obchodnej verejnej súťaži alebo inej obdobnej súťaži, v súvislosti s verejným obstarávaním, obchodnou verejnou súťažou alebo inou obdobnou súťažou.“

35. Primárnou úlohou kasačného súdu je posúdiť, či krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodol o celom predmete konania, a v nadväznosti na to rozhodnúť, či krajský súd napadnutým rozsudkom zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

36. Kasačný súd úvodom dáva za pravdu žalobcovi v tom, že „správny súd je povinný rozhodnúť o celom predmete konania“ (viď aj Baricová, Fečík, Števček, Filová a kol.: Správny súdny poriadok, 1. vydanie, 2017, komentár k § 177 SSP). V nadväznosti na to je potrebné ustáliť, čo predstavovalo predmet konania pred krajským súdom v tejto veci.

37. Kasačný súd po preskúmaní podanej žaloby v znení jej zmeny a doplnenia zistil, že žalobca sformuloval tri žalobné petity: primárny petit (viď bod 4 tohto rozsudku), eventuálny petit č. 1 (viď bod 5 tohto rozsudku) a eventuálny petit č. 2 (viď bod 6 tohto rozsudku). V primárnom petite požadoval zrušiť celú výrokovú časť druhostupňového rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia týkajúcu sa žalobcu a v eventúálnom petite č. 1 doslovne odcitoval výroky, ktoré požadoval zrušiť, t. j. výroky o vine, výrok o pokute a výrok o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní. V eventúálnom petite č. 2 požadoval od súdu, aby sám vydal výrok, ktorým zníži výšku uloženej pokuty.

38. Krajský súd tvrdí, že napadnutým rozsudkom - zrušením výroku o pokute rozhodol o celom predmete konania, lebo rozhodol v zmysle žalobného návrhu. Neuvedol, v zmysle ktorého z vyššie uvedených troch petitov konkrétne rozhodol. Ako uvádzame nižšie, tento

záver krajského súdu však nie je vecne správny bez ohľadu na to, ktorý z troch petitov vezmeme do úvahy.

39. Právna veda rozlišuje medzi tzv. kasačným žalobným návrhom (smerujúcim k zrušeniu administratívneho rozhodnutia súdom) a moderačným žalobným návrhom (smerujúcim k moderácii sankcie uloženej administratívnym rozhodnutím súdom). Okrem toho právna veda rozlišuje medzi žalobnými návrhmi danými samostatne a žalobným návrhom primárnym a eventuálnym, ktorý žalobca dáva pre prípad, že by neuspel s primárnym petitom. Moderačný návrh môže byť pritom daný buď samostatne alebo aj eventuálne s primárnym kasačným návrhom. Eventuálny moderačný žalobný návrh teda žalobca dáva pre prípad, že by neuspel s primárnym žalobným návrhom na zrušenie rozhodnutia. Ak žalobca podá moderačný eventuálny petit, kasačné rozhodnutie správneho súdu bude mať za následok plný úspech vo veci a moderačné rozhodnutie čiastočný úspech s možnosťou žalobcu podať kasačnú sťažnosť aj voči výroku správneho súdu o zamietnutí primárneho kasačného žalobného návrhu. (Baricová, Fečík, Števček, Filová a kol.: Správny súdny poriadok, 1. vydanie, 2017, komentár k § 177). Z uvedeného vyplýva, že ak krajský súd vyhovie eventuálnemu moderačnému petitu a vydá moderačné rozhodnutie, stále musí vydať aj výrok o zamietnutí primárneho kasačného žalobného návrhu, aby umožnil žalobcovi kasačný prieskum voči výroku, ktorým súd jeho primárny žalobný návrh na zrušenie rozhodnutia zamietol.

40. V uvedenom prípade bol napadnutým rozsudkom zrušený výlučne iba výrok o pokute. Tzn. napadnutým rozsudkom nedošlo k vyhovaniu primárnemu petitu alebo eventuálnemu petitu č. 1, lebo tieto smerovali ku kasácii nielen výroku o pokute, ale aj výrokov o vine a výroku o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní. Zároveň však napadnutým rozsudkom nedošlo ani k vyhovaniu moderačnému eventuálnemu petitu č. 2, pretože krajský súd výrok o pokute nezmenil (nemoderoval), ale zrušil. Tvrdenie krajského súdu, že rozhodol o celom predmete konania v zmysle žalobného návrhu preto nie je pravdivé, pretože krajský súd nerozhodol v zmysle ani jedného zo žalobných návrhov. Krajský súd vyhovel len jednej z viacerých častí predmetu konania definovaných primárnym petitom a eventuálnym petitom č. 1. Rozhodol síce o tej časti predmetu konania, ktorý bol predmetom eventuálneho petitu č. 2 (t. j. výrok o pokute), avšak z tejto skutočnosti nemožno odvodiť, že rozhodol v súlade s týmto žalobným návrhom, lebo jednak žalobný návrh smeroval k moderácii a nie kasácii výroku o pokute a jednak mal tento petit len eventuálny charakter a súd bol povinný vydať aj výrok o zamietnutí hlavného kasačného návrhu. Žalobca teda ani sformulovaním moderačného eventuálneho petitu č. 2, ktorým súd žiadal o aplikáciu sankčnej moderácie a zníženie pokuty, nemohol zúžiť predmet konania tak, že krajskému súdu stačilo rozhodnúť len o výroku o pokute a nie aj o ostatných častiach predmetu konania.

41. Okrem samotného petitu však treba pri vymedzení predmetu konania posudzovať aj obsah žaloby: „Správna žaloba je však procesný úkon účastníka konania, ktorý treba posudzovať ako každé podanie podľa obsahu. To znamená, že za žalobný nárok, teda predmet konania, nemožno považovať iba žalobný návrh, ale aj jeho skutkové a právne odôvodnenie, čo spolu so žalobným návrhom a označením napadnutých rozhodnutí či opatrení vymedzuje predmet správnej žaloby.“ (viď Baricová, Fečík, Števček, Filová a kol.: Správny súdny poriadok, 1. vydanie, 2017).

42. Po oboznámení sa s obsahom žaloby v znení jej zmeny a doplnenia v tomto konaní kasačný súd konštatuje, že žalobca v správnej žalobe predostrel početné a podrobne rozpracované žalobné námietky, ktorými napádal závery správnych orgánov nielen vo vzťahu k uloženiu pokuty ale aj ku konštatácii spáchania protiprávneho konania (viď body 7, 8 a 9

tohto rozsudku).

43. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku síce výrokmi správnych orgánov o vine zaoberal, ale vo výroku opomenul o týchto rozhodnúť a žalobu v tejto časti ani nezamietol ani výroky o vine nezrušil. Je síce pravda, že súd nie je povinný uvádzať výroky v presnom znení žalobných návrhov a práve odôvodnenie poskytuje skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia, ako tvrdí žalovaný. Súd je však povinný rozhodnúť o celom predmete konania výrokom, lebo len proti výroku môže smerovať opravný prostriedok, ktorým je kasačná sťažnosť.

44. Krajský súd v napadnutom rozsudku teda opomenul rozhodnúť o primárnej časti predmetu konania, ktorou sú žalobou napádané výroky o vine správnych orgánov. Práve výrokmi o vine správne orgány konšatovali spáchanie protiprávneho konania a konšatovanie viny tvorí základný predpoklad pre následné rozhodovanie o ukladanej sankcii. Vo všeobecnosti platí, že až keď subjekt poruší pravidlo správania sa obsiahnuté v hypotéze právnej normy, nastupuje sankcia. Administratívna zodpovednosť má preto sekundárnu akcesorickú povahu a nastupuje až po tom, čo subjekt poruší primárnu právnu povinnosť. Možno preto skonšatovať, že výroky o vine zakladajú tzv. primárny predmet konania a výroky o sankcii majú voči nim až sekundárnu akcesorickú povahu. V nadväznosti na to, keď delikvent namieta aj vinu aj sankciu vyslovenú v správnom rozhodnutí, súd zaoberajúci sa správnym súdnym prieskumom má vo veciach správneho trestania preskúmať najprv otázku viny, potom otázku sankcie, pretože bez viny (bez spáchania protiprávneho deliktu) niet ani sankcie. Z podanej žaloby jednoznačne vyplývalo, že žalobca napádal primárne výroky o vine, keď tvrdil, že správne orgány nepreukázali, že žalobca sa dopustil protisúťažného konania. Tým, že krajský súd o tomto základnom žalobnom návrhu nerozhodol vo výroku napadnutého rozsudku, t. j. výroky o vine v rozhodnutiach správnych orgánov ani nezrušil ani žalobu v tejto časti nezamietol, znemožnil tým žalobcovi i následný kasačný prieskum, čo vo svojich dôsledkoch vedie k odmietnutiu spravodlivosti.

45. Pokiaľ ide o výrok o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní, krajský súd napadnutým rozsudkom nerozhodol o zrušení tohto výroku druhostupňového rozhodnutia a návrh žalobcu na doplnenie rozsudku zamietol s poukazom na to, že tento výrok nebol obsahom žalobných námietok. Kasačný súd konšatuje, že žalobca v primárnom petite a eventuálnom petite č. 1 bezpochyby žiadal krajský súd o zrušenie výroku o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní. Kasačný súd tiež súhlasí so žalobcom v tom, že aj z obsahu podanej žaloby v znení jej zmeny vyplýva, že žalobca uplatnil námietky týkajúce sa predpokladov pre uloženie zákazu, t. j. neexistencie účasti žalobcu na dohodách obmedzujúcich súťaž ako aj nezákonného uloženia pokuty. Kasačný súd preto konšatuje, že výrok o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní bol tiež predmetom konania, o ktorom krajský súd mal, no opomenul rozhodnúť. Kasačný súd dáva za pravdu žalobcovi aj v tom, že ustanovenie § 38h ods. 1 ZOHS umožňovalo uložiť sankciu zákazu účasti vo verejnom obstarávaní len vtedy, ak PMÚ súčasne uložil podnikateľovi aj pokutu. Keď krajský súd zrušil výrok o pokute, mal zrušiť aj výrok o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní, ktorý je v zmysle § 38h ods. 1 ZOHS výrokom závislým k výroku o uložení pokuty.

46. Krajský súd teda nerozhodol ani o ďalšej časti predmetu konania, ktorou je výrok druhostupňového rozhodnutia, ktorým sa ukladá zákaz účasti žalobcu vo verejnom obstarávaní. Ako kasačný súd uviedol vyššie, ponechanie výroku o zákaze o účasti vo verejnom obstarávaní bez platného výroku o pokute, je v rozpore so ZOHS. Obdobne ako vo vzťahu k výrokom o vine, tým, že krajský súd nerozhodol o tejto časti predmetu konania, znemožnil tým i následný

kasačný prieskum s účinkami *denegatio iusticiae*.

47. Vezmúc do úvahy uplatnené žalobné petity i obsah žalobných námietok kasačný súd dospel k záveru, že predmet konania pred krajským súdom je potrebné definovať ako zahŕňajúci nielen výrok o pokute ale aj výroky o vine a výrok o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní. Tým, že krajský súd vo výroku rozsudku nerozhodol o časti predmetu konania týkajúceho sa výroku o vine a výroku o zákaze účasti vo verejnom obstarávaní, nepostupoval v súlade so zákonom a odňal žalobcovi právo podať proti takýmto výrokom kasačnú sťažnosť, keďže kasačná sťažnosť môže smerovať len proti výroku a nie odôvodneniu rozhodnutia krajského súdu. Kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože nevydaním príslušných výrokov, ktorými by rozhodol o celom predmete konania, znemožnil účastníkom brániť sa proti absentujúcim výrokom kasačnou sťažnosťou. Napadnutý rozsudok je preto potrebné zrušiť z dôvodu § 440 ods. 1 písm. f) SSP a vec vrátiť na ďalšie konanie krajskému súdu.

48. Kasačný súd rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku z dôvodu § 440 ods. 1 písm. f) SSP bez toho, aby posudzoval a vysporiadaval sa s obsahom podaných kasačných sťažností žalobcu, žalovaného a ďalšieho účastníka 1. DANUBIASERVICE, a.s. vo veci samej. V tejto súvislosti poznamenáva, že dôvody kasačnej sťažnosti možno rozdeliť na vady zmätočnosti [§ 440 ods. 1 písm. a) až f) a j) SSP] a vady týkajúce sa riešenia právnej otázky [§ 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP]. Vady zmätočnosti majú procesnoprávny charakter a vzťahujú sa na nesplnenie niektorých z podmienok konania, resp. postupu v konaní. Vady týkajúce sa riešenia právnej otázky sa dotýkajú vecnej správnosti rozhodnutia krajského súdu. Hoci to Správny súdny poriadok explicitne neustanovuje, možno s odkazom na princípy procesnej logiky skonštatovať, že vady týkajúce sa riešenia právnej otázky majú vo vzťahu k vadám zmätočnosti subsidiárnu povahu. Kasačný súd preskúmava vady týkajúce sa riešenia právnej otázky len v tom prípade, ak nezistil nezákonnosť rozhodnutia už na podklade väd zmätočnosti (viď rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 5Asan/9/2021). Rovnaký záver prezentuje aj právna veda, podľa ktorej „Ak je rozhodnutie krajského súdu postihnuté niektorou z týchto väd (zmätočnosti), kasačný súd zruší napadnuté rozhodnutie bez toho, aby sa zaoberal vecnou stránkou preskúmaného rozhodnutia“ (porovnaj Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, 1604 s.). Uvedené je dané tým, že ak je daná vada zmätočnosti, je preskúmané rozhodnutie krajského súdu vždy nezákonné a to bez ohľadu na jeho vecnú správnosť. Nakoľko v uvedenej veci je napadnutý rozsudok nezákonný z dôvodu vymedzeného § 440 ods. 1 písm. f) SSP (nerozhodnutie o celom a hlavnom predmete konania a následné porušenie práva na spravodlivý proces), kasačný súd sa nebude zaoberať vecnou stránkou napadnutého rozsudku.

49. Kasačný súd uvádza, že sťažnostný bod spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces tým, že krajský súd nerozhodol o celom predmete konania, bol kvalifikovane uplatnený len v kasačnej sťažnosti žalobcu proti napadnutému uzneseniu a nie v kasačnej sťažnosti žalobcu proti napadnutému rozsudku (v tejto bol spomenutý len na okraj ako dôvod pre podanie návrhu na opravu a doplnenie rozsudku). Kasačný súd však uvádza, že koná v spoločnom konaní spájajúcom konania o všetkých podaných kasačných sťažnostiach, a že kasačnými bodmi nie je viazaný s poukazom na § 453 ods. 2 SSP a § 195 SSP, pretože napadnutý rozsudok krajského súdu bol vydaný vo veci správneho trestania podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP. V tomto type konania nie je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby v rozsahu vymedzenom v § 195 písm. a) až e) SSP. Napokon, napadnutý rozsudok je podľa kasačného súdu vhodné a účelné zrušiť aj z dôvodu právnej istoty a procesnej ekonomie,

pričom takýto postup považuje kasačný súd za vhodnejší než postup spočívajúci v konvalidácii väd napadnutého rozsudku vydaním opravného uznesenia a dopĺňajúceho rozsudku.

50. Pokiaľ ide o absenciu viazanosti žalobnými a teda i kasačnými bodmi, táto sa v zmysle § 195 písm. d) SSP vzťahuje aj na aplikáciu základných zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania. Jednou z elementárnych zásad ukladania trestov je zásada nullum poena sine lege (nieť trestu bez zákona), pričom podľa § 31 ods. 1 Trestného zákona: „Sankcie podľa tohto zákona sú tresty a ochranné opatrenia, ktoré sú právnym následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného.“ Vo sfére správneho trestania platí, že bez spáchania správneho deliktu, ktoré musí byť konštatované príslušným administratívnym orgánom, nemôže byť za tento delikt uložená ani sankcia. Následne, pokiaľ dôjde k napadnutiu rozhodnutia administratívneho orgánu v rozsahu konštatácie viny a uloženia sankcie na súde, súd by sa mal v súlade s touto zásadou a v kontexte práva na spravodlivý súdny proces vysporiadať (výrokom) primárne otázkou viny až následne otázkou trestu, čo platí aj pre prieskum kasačný. Na dodržanie zásady nullum poena sine lege musí kasačný súd prihliadať v konaní vo veci správneho trestania z úradnej povinnosti, a preto na absenciu výroku o vine prihliadal ex offio, aj keď táto námietka nebola predmetom kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku, ale len kasačnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu.

51. Žalobca okrem absentujúcich výrokov namietal aj neurčitosť výroku I. napadnutého rozsudku a z tohto dôvodu i nesprávnosť napadnutého uznesenia, podľa ktorého krajský súd neidentifikoval zrejmu nesprávnosť, ktorú by bolo potrebné opraviť vydaním opravného uznesenia.

52. Výrok I. napadnutého rozsudku znie nasledovne: „Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č.21/2017/ODK-2017/KH/R/2/022 zo dňa 25.08.2017 v časti výroku bodu XII. **zrušuje** vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.“

53. Kasačný súd po preskúmaní jazykového znenia druhostupňového rozhodnutia zistil, že jeho výroková časť vo vzťahu k pokute znie skrátené nasledovne: „Rada PMÚ mení prvostupňové rozhodnutie takto: Bod XII. výrokovej časti rozhodnutia znie: „Podľa § 38 ods. 1 [ZOHS] za konania uvedené v bodoch I. až IV. a IX. tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi IMPA Bratislava, a.s., [...] pokutu vo výške 108660,- EUR. [...]“

54. Z uvedeného znenia vyplýva, že žalobcovo tvrdenie, že na odseky označené rímskymi číslicami je členené nie druhostupňové rozhodnutie, ale výroková časť prvostupňového rozhodnutia, je správne. Rada PMÚ mení výrokovú časť prvostupňového rozhodnutia tak, že doň pridáva nový bod XII obsahujúci nový výrok o zmenenej výške pokuty ukladanej žalobcovi. Bod XII je však potrebné považovať za nový doplnený bod výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia a nie druhostupňového rozhodnutia, ktoré nie je členené na odseky či body.

55. S poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom krajský súd podrobne vysvetlil, prečo výrok o pokute považuje za nepreskúmateľný, sa možno domnievať, že krajský súd chcel výrokom I. zrušiť výrok Rady PMÚ, ktorým sa žalobcovi ukladala pokuta v upravenej výške. Na formuláciu výrokov súdnych rozhodnutí sa však kladú prísne požiadavky čo do určitosti a konkrétnosti. Jazyková formulácia o zrušení druhostupňového rozhodnutia v časti výroku bodu XII z vyššie uvedeného dôvodu nie je jednoznačne správna.

56. Kasačný súd považuje vyššie uvedený formulačný nedostatok vo výroku I. napadnutého

rozsudku za chybu v písaní, resp. za inú zrejmu nesprávnosť v zmysle § 143 SSP, nakoľko ide celkom zjavne o rozpor medzi obsahom verejnomocenskej autoritatívnej vôle, ktorú krajský súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavil chcel a ktorej obsah je bezpečne poznateľný. Možno preto konštatovať, že formulačný nedostatok vo výroku I. napadnutého rozsudku je chybou v písaní, resp. inou zrejmu nesprávnosťou, ktorú bol krajský súd povinný opraviť a napadnuté uznesenie vychádzalo v tomto smere z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd teda svoj v podstate jediný výrok, ktorým reagoval na žalobný návrh v merite veci a zrušil výrok druhostupňového rozhodnutia o pokute, sformuloval so zrejmu chybou v písaní. V ďalšom postupe bude krajský súd povinný chybu odstrániť uvedením jednoznačného znenia výroku, napríklad doslovnou citáciou dotknutej časti rozhodnutia Rady PMÚ, ktorá sa zrušuje, keďže výroková časť druhostupňového rozhodnutia nie je členená na body, na ktoré je možné odkazovať.

57. Z vyššie uvedeného vyplýva, že krajský súd bude po vrátení veci kasačným súdom povinný vydať rozsudok, ktorým rozhodne o celom predmete konania a opraví vytýkanú zrejmu nesprávnosť v písaní. Vydaním nového rozsudku, ktorým krajský súd rozhodne o celom predmete konania vrátane výrokov o vine, výroku o pokute v správnom znení a výroku o zákaze účasti žalobcu vo verejnom obstarávaní, začne zároveň plynúť nová lehota na podanie kasačnej sťažnosti pre účastníkov konania a umožní sa opätovný kasačný prieskum, ktorý by mal zabezpečiť rešpektovanie práva na súdnu ochranu garantovaného Ústavou SR v plnom rozsahu.

58. Na účely nového konania na krajskom súde považuje kasačný súd za vhodné vyjadriť sa aj ku kasačnej námietke žalovaného ohľadne nesprávnosti výroku napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd priznal žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania. Za situácie, kedy žalobca požaduje zrušenie výrokov o vine a výrokov o sankciách, no krajský súd dá za pravdu žalobcovi len vo vzťahu k výroku o sankciách a žalobu vo vzťahu k výrokom o vine zamietne, uvedené nebude znamenať plný úspech žalobcu vo veci, ale úspech čiastočný, lebo žalobcovi vyhovel len v jednej časti predmetu konania. Uvedený nedostatok bude krajský súd taktiež povinný odstrániť pri vydávaní nového rozsudku.

59. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu rozhodol kasačný súd tak, že toto je potrebné zrušiť z dôvodov § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP, t. j. pre porušenie práva na spravodlivý proces a pre nesprávne právne posúdenie v zmysle vyššie uvedených úvah a záverov kasačného súdu (nesprávne právne posúdenie zrejmej nesprávnosti vo výroku I napadnutého rozsudku a nedoplnenie rozsudku o absentujúce výroky majúce za následok porušenie práva na spravodlivý proces). Vo vzťahu k zrušeniu napadnutého uznesenia kasačný súd vec na konanie krajskému súdu nevracia, a teda krajský súd nebude povinný rozhodnúť o návrhu na opravu a doplnenie rozsudku, pretože zrušením napadnutého rozsudku odpadá i dôvod na konanie o tomto návrhu, keďže zrušený rozsudok viac nemožno opraviť ani doplniť a nový rozsudok účinky opravy a doplnenia rozsudku skonzumuje.

60. V nadväznosti na vyššie uvedené rozhodol kasačný súd tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, tzn. zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a zrušil napadnuté uznesenie.

61. K trovám kasačného konania poukazuje Najvyšší správny súd SR na ustanovenie § 467 ods. 3 SSP, podľa ktorého: „Ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.“

62. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 2. februára 2022